

Kultur

Barockodyssé med god vilja men en bit kvar till den nationella toppen

Evaristo Felice Dall'Abac var en intressant bekantskap, men temporärt svajade renheten i Helsinki Baroque & Classical Ensemble under konserten i Berghäll.

BAROCKMUSIK

Aino Acktés kammarfestival Helsinki Baroque & Classical Ensemble (Linda Hedlund, Anssi Koskela, Pia Sundroos, violin, Torsten Tiebout, Ritva Kaukola, altviolin, Elina Mattila, cello, Lassi Kari, kontrabas, Laura Ollberg-Ekman, cembalo, orgel). Schmelzer, Dall'Abaco, Leclair, Corelli.

Konsert i samarbete med Emsälö musikfestival i Berghälls kyrkas Café Sonck 17.8.

Konstnärliga ledaren för Aino Acktés kammarfestival, **Suvi Olavinen**, har sin vana trogen även i år sammanställt ett estetiskt mångsidigt och fruktbart genreöverskridande program. Tyngdpunkten har, på grund av yttre omständigheter, förlagts till sensommaren och hösten och bland de redan hållna augusti-konserterna noterar vi bland annat **VIVIR Flamenco** samt **Mathieu Garguillos** och **Paavali Jumppans** recital.

I tisdags var det dags för **Linda**

■ Linda Hedlund framförde barockviolinmusik av finaste slag under Helsinki Baroque & Classic Ensembles konsert. FOTO: ALEXANDRA KARLSSON/KSF-ARKIV

Hedlund och hennes vänner i Helsinki Baroque & Classic Ensemble att bjuda på en väl avvägd dos barockmusik, som spände över så gott som hela stilperioden och bjöd på ett par mindre och ett par mer bekanta namn i form av **Johann Heinrich Schmelzer** och **Evaristo Felice Dall'Abaco** samt **Arcangelo Corelli** och **Jean-Marie Leclair** – samtliga sina respektive tidsperioders yppersta violinister.

Vad står då det otympliga namnet Helsinki Baroque & Classic Ensemble för? Tja, gärna hade man ju velat veta mer än de drygt två rader som står att läsa i det även i övrigt slarvigt hopkomna och föga informativa programbladet. Av

allt att döma handlar det dock om, bland annat, medlemmar ur Helsingfors stadsorkester och Radios symfoniorkester, som vid sidan av sitt ordinarie värv specialiserat sig på barockens och klassicismens uppförandepraxis.

Charm och spänst

HSO-violinisten Hedlund har, får man förmoda, härvidlag varit något av en vägvisare och även om hon fortfarande förkovrar sig på området fanns det överlag en hel del att beundra i hennes chosofria spel. Leclairs (1697–1764) krävande *B-durkonsert nr 1* ur violinkonserteropuset 10 kändes mera som en arbetsseger än som mödolöst

avslappnat barockmusicerande, medan Hedlund verkade vara mera hemma i primasrollen i de övriga verken.

Corellis (1653–1713) välkända *Concerto grosso op 6 nr 4* gjordes med charm och spänst i uttrycket, medan Schmelzers (ca 1620–1680) sonater nr 3–6 ur helheten *Sacroprofanus concertus musicus* var en på många sätt tilltalande bekantskap, som fungerade ypperligt som startskott för den barocka odysseen.

Den avgjort intressantaste bekantskapen var dock Dall'Abacos (1675–1742) *Concerto a più instrumenti op 5 nr 6*, där **Vivaldi**-influenserna är uppenbara samtidigt som Dall'Abaco i den stundtals nog så avancerade harmoniken redan är framme och nosar på den galanta stilens uttryck och medel.

Även denna fick en habil tolkning trots att grundproblematiken var densamma som konserten igenom: en temporärt svajande renhet och en rytmisk precision och samspelthet som lämnade en hel del övrigt att önska. HB & CE har ännu en bit att gå innan man når den nationella toppen i genren, men viljan är god och jag kommer med intresse att följa Hedlunds och hennes vänners fortsatta utveckling.

MATS LILJEROOS

kultur@hbl.fi